

PALKKATYÖLÄISET, YHTEISKUNNALLISEN VALLANKUMOUKSEN VOIMANA.

Kirj. M. A. Ollila.

HMINEN on elollisen kehityksen korkein tuote. Mikään eläin maanpäällä ei ole kehittynyt käyttämään jäseniään niin järkipäisesti kuin ihminen. Siitä hetkestä, jolloin ihmisen oli pakko alkaa käyttämään eturaajojaan muuhun kuin kävelemiseen, muiden nelijalkaisten eläinten tavoin, alkaa ihmisen eroittautuminen muusta eläinkunnasta. Täten ihmisen eturaajain kehitys teki sille mahdolliseksi suorittaa monia sellaisia tehtäviä, jotka eivät ole koskaan olleet mahdollisia muille maassa ja puissa asustaville eläimille. Vähitellen kehittyi täten ihmisen kokemukset ja niin pian kuin ihminen saattoi siepata kapulan maasta avukseen joko ravinnon hankkimistaikka puolustustarkoituksessa, tuli hän monille toisille eläimille vaaralliseksi, kehittyi niiden herraksi.

Vähitellen hän oppi jatkuvasti pystyssä kävelemään ja tämä pystysuora asentonsa teki mahdolliseksi hänen pääkoppansa laajentumisen ja aivostonsa kehittymisen. Pitkien aikakausien kamppailu luonnossa ja seikkailu teki mahdolliseksi laajentaa yhä kokemuksia ja jatkuva kehitys kehitti fyysillisen hermoston täydellisemmäksi, joten lopulta ihmisestä muodostui jatkuvasti työkalua käyttävä ja vihdoin työkaluja valmistava eläin.

Tämä määritelmä ihmisen kehityksestä alkuaasteiltaan pitää paikkansa vielä tänäkin aikana ihmisten edelleen kehitykseen nähden. Näin tältä tiedelliseltä perustalta voimme nyt sanoa, että ihminen on tuotannollisessa elämässä tapahtuvain muutosten ja niissä aiheutuvien monien vaikutusten alainen ja sen luoman kehityksen tulos. Edelleen, minkälaisessa ympäristössä elää, miten hankkii toimeentulonsa ja minkälaiset ovat yleensä ne olosuhteet, joiden alaisina hän elää, määräävät hänen ajatuksensa, aatteensa ja pyrkimyksensä. Yhteiskunnallisesti taloudelliset tekijät antavat jokaiselle aikakaudelle vissinlaisen muotonsa, sille perustuvan tieteen, taiteen, sivistyksen yleensä ja valtiolaitoksen. Jokaisella historiallisella aikakaudella voimassa oleva taloudellisen tuotannon ja vaihdon tapa, sekä siitä välittömästi johtuvat suhteet ovat se perusta, jolla vain voidaan kunkin aikakautemme sivistyksellinen historia selittää. Siis sanalla sanoen, ihmiskunnan historiassa viimeisenä määrävänä tekijänä on välittömäin elämän välttämättömyyksiä tuotanto.

Taloudelliset ilmiöt ovat eroittamattomassa yhteydessä oikeudellisten ja aatteellisten ilmiöiden kanssa. Minkälaisina edellämäinitut perustekijät ilmenevät, sen mukaiset ovat ihmisten muut keski-

näiset suhteet. Selittäessämme mitä tahansa asioita materialistisen historian käsityksen mukaan, täytyy ottaa lähtökohdaksi vallitsevat tuotanto- ja jakosuhteet.

Näin tässä mielessä kun me tarkastamme myöskin Venäjän maalaisväestön voimakasta joukkonousua ja sen toimia kukistaissaan jo vanhentuneen feodalisen hallituksen soveltumattomana nykyaikaisiin tarpeisiin, näemme siinä materialistisen historian käsityksen selviävän itse teossa. Edellämäinittujen toiminnan ja menettelytavan määräsivät siellä vallalla olevat tuotanto- ja jakotavat, miten he saivat jokapäiväisen toimeentulonsa. Ja se pääasiassa oli pikkuomistukselle perustuva maanviljelys. Tämä kyseessä oleva talonpoikaissäestö käsittää 80 — 85 prosenttiin koko maan asukkaista. Se on myöskin nyt Venäjän hallituksen voiman perustana. Se pystyy tekemään kauppaa kulutuksesta ylijäämillä tuotteilla ja tämän vaihdon kautta kasvaa ja keskittyy vähitellen yksityisomaisuus. Se luo myöskin perustaa nousvalle kapitalismille ja vähitellen Venäjällä tulee myöskin olemaan palkkatyö välittömänä tekijänä kapitalismin nousulle ja tällä tiellä on Venäjä tällä kertaa.

Mitä tahansa tapahtuukaan Venäjällä sen sisäisen elämän kehityksessä, niin lopullisesti se ei voi tulla muuhun tulokseen kuin mitä materialistinen historian käsitys meille osoittaa. Venäjän vielä kehdoissaan oleva kapitalismi tulee kuitenkin nousemaan ja se rinnalleen luo siellä palkkaköyhälistön. Sitä kehityskautta ei Venäjä voi välttää. Yhteiskunta-taloudellisesti välttämätön pakkolaki sen määrää ja se on paljon voimakkaampi, kuin mikään mielivallalle perustuva johtajajoukko.

Venäjän vallankumouksen alkuaasteilla meille esitettiin sängen voimakkaasti sitä vallankumouksen kaavaa, mikä oli käynnissä vallankumouksen aikana. Bolsheviki puolue on kyennyt Venäjällä pitämään valtaa käsissään tähän asti, mutta tämän poliittisen vallan on täytyntä taipua Venäjälläkin sen taloudellisen tilanteen mukaan, mikä Venäjälle on noussut vallankumouksen jälkeen.

Poliittiset puolueet ovat yleensä muodostumia erinäisiin luokkiin kuuluvista ihmisistä. Samaan puolueeseen kuuluvien edut ja toimeentulon ehdot voivat olla hyvinkin erilaiset, vieläpä vastakkaiset. Näin keinotekoisesti muodostunut lauma on liittoutunut väliaikaisen mielipiteen perusteelle tehdyn sopimuksen perusteella, kuten Woodruff sattuvasti huomauttaa kirjassaan, Nouseva Köyhälistö. Se ei tule lainkaan kysymykseen, onko työläinen, vaan

miten "vallankumouksellisesti" voi sanoa sanottavansa jossakin haalin seinäin sisällä. Tällaisista sekalaisista aineksista kokoonpantu kansan puolue on aina horjuva, epävarma, kuriton ja vastuunalaisuutta vailla oleva joukko.

Ottakaamme esimerkiksi alempi keskiluokka, pikkutehtalija, taikkapa rihkamakauppias; keino-
telija taikkapa talonpoika. Hekin taistelevat kyl-
läkin suurkapitalistein puristusta vastaan pelastu-
akseen perikadosta ja säilyttääkseen vielä voimas-
sa olevat, mutta häviävät taloudelliset etunsa kes-
kiluokkana. He eivät ole yhteiskunnallisen vallan-
kumouksen taistelijoita, vaan vanhoillisia ja taan-
tumuksellisia ja heidän etunsa lopullisesti ovat
työväenluokan eduille vastakkaiset. Tämä määri-
telmä pitää paikkansa Venäjänkin talonpoikiin
nähdessä, vaikka heitä onkin summakaupalla sanot-
tu kommunisteiksi, mutta siltä taloudelliselta pe-
rustalta, minkä he omaavat, eivät he voi kommu-
nismia toteuttaa.

Teollisuus kommunistien pyrkimyksenä ei ole
palata takaisin pientuotantoon maanviljelyksen
alalla enempää, kuin muidenkaan tuotannollisten
elämän aloilla. Sellainen pyrkimys olisi kokonaan
kehityksen vastaista. Meidän pyrkimyksemme on
toden teolla yhteiskunnallistuttaa kaikki suurtuot-
tannolliset tuotanto- ja jakolaitokset — työväen-
luokan hyväksi. Tämä täytyy tapahtua työväen-
luokan itsensä kautta.

Marx ja Engels teoksissaan selittävät köyhäli-
tön vallankumouksen ehtona olevan kapitalistisen
tuotannon keskittymisen ja vasta sen yhteiskun-
nallistuttamisen työväenluokan käsiin. Tätä tos-
asiaa eivät halua tunnustaa Venäjän vallanku-
mouksella keinottelevat "haalivallankumoukselli-
set". Yksinkertainen palkkatyöläinen kuitenkin tie-
tää, joka on ottanut vähänkään vaivakseen tutkia
Venäjän vallankumouksen historiaa ja sen entisiä
ja nykyisiä tuotanto- ja jakosuhteita, että nyky-
ään ei suinkaan ole Venäjällä työläisten hallitus

työläisten itsensä hyväksi, vaan talonpoikain valta
työläisten ylitse.

Palkkatyöläisinä Amerikan Yhdysvaltain tie-
dämme edustavan yhtä mailman korkeimpaa teolli-
suustuotannolle perustuvaa tuotantomuotoa. Siitä
syystä täällä on myöskin suuri ja yhä lisääntyvä
palkkatyöläisten teollisuusarmeija. Tämä suuri te-
ollisuusarmeija meidän tulee saada järjestymään
näitä vallitsevia oloja vastaavalla tavalla. Tämä
täytyy tapahtua teollisuksittain työläisten itsen-
sä kautta. Taloudelliset järjestöt, joitten kautta
tämän päivän palkkatyöläisillä on pyrkimys pääs-
tää teollisuuksien kontrolliin, tulevat olemaan ne
laitokset, joiden avulla voidaan lopullisesti kukis-
taa kapitalistinen riistojärjestelmä. Vain niiden
kautta voidaan rakentaa todellisesti sanan varsin-
aisessa merkityksessä työn tasavalta työläisten
hyväksi.

Tämä vallankumouksellinen järjestö voi raken-
tua vain itsestään palkkatyöläisistä. Sellainen on
tänä päivänä I. W. W. Kun työläiset näin järjes-
tyvät, niin heidän järjestymisensä luonnollisena
tarkoituksena on omien etujensa välitön ajaminen.
Tällä tiellä jos toiminnassamme ilmeneekin virhei-
tä, niin ne kyllä pystymme korjaamaan ja näin
toiminta rakentuu kerta kaikkiaan palkkatyöläis-
ten olosuhteiden kohottamiseksi. Olemme palkka-
työläisiä ja kerratkaamme vielä tässä, että ihmis-
ten toiminnan ja ajatukset määrää se-tapa, millä
he hankkivat toimeentulonsa.

Kehityksen mukaisesti ei siis pyrkimyksemme
ole hävittää suurtuotantoa, minkä kapitalismi on
kehittänyt; emme myöskään pyri vastustamaan
tuotannon edelleen kehitystä, vaan palkkatyöläisinä
pyrkimyksemme on kapitalistisen järjestelmän
poistaminen ja yhteiskunnallistuttaa suurtuotanto.
Mitkään muut luokat eivät voi sitä tehdä paitsi
työväenluokka ja näin muodoin se on ainoa todel-
la vallankumouksellinen luokka. Vain se voi suorita
loppuun yhteiskunnallisen vallankumouksen.

Koska John D. Rockefeller on sanonut,
että hän vastustaa 12 tunnin työpäivää.
Boston Herald sai tästä aiheen huomaut-
taa, että nyt koska siltä taholta kerran vaa-
ditaan lyhennystä työpäivässä, niin se tie-
tenkin tulee ja niin muodoin öljytuotannos-
ta tulee häviämään 12 tunnin työpäivä ai-
van samoin kuten se näyttää mahdolliselta
myöskin terästuotannossa. Rockefellerille
ja tuomari Garylle tuottavat työläiset voi-
vat ottaa tämän huomionsa ja auttaa näi-
tä herroja työpäivän lyhennyksessä, niin
samallahan sen lyhentää vähän enemmän-
kin.

Wellsburgissa, W. Virginiassa kahdek-
san union kaivosmiestä murhattiin Rich-
land Yhtiön pyssymiesten toimesta, jotka
olivat kaivosten vahteina. Mistään emme
ole vielä kuulleet, että ketään näistä ampu-
jista olisi asetettu syytöseen.

Kapitalistinen järjestelmä kukistuu ennen mail-
man loppua. Kuinka pian edellämainittu tapahtuu,
riippuu ratkaisevasti palkkatyöväestöstä, kuinka
nopeasti se valmistautuu kykeneväksi ottamaan
elämänsä ohjakset omiin käsiinsä.

Teollisen työntasavallan puolesta L — 682.